

EVALUAREA EFICIENȚEI SUPRAVEGHERII SISTEMULUI FINANCIAR: ASPECTE METODOLOGICE

Angela SECRIERU, prof. univ., dr. hab, ASEM
e-mail: angelasecrieru@yahoo.com

JEL: E58, G2

Autoritățile specializate în supravegherea bancară au dezvoltat diverse practici pentru a demonstra modul în care activitățile lor contribuie la obiectivul de soliditate și stabilitate a instituțiilor financiare, precum și a sistemului financiar. Autoritățile de supraveghere trebuie să facă față provocărilor metodologice, neexistând nici o metodă sau indicator unic care poate fi identificat / dezvoltat ca răspuns la aceste provocări.

Autoritățile de supraveghere stabilesc strategiile lor din perspective diferite. Suplimentar obiectivului final legat de siguranță și soliditate, obiectivele strategice pot fi direcționate către sistemul financiar, instituții, consumatori și / sau economie. Obiectivele - care sunt în general stabilite prin lege sau regulamente și pot să nu fie controlate de supraveghetori - pot include, de asemenea, stabilitatea, eficiența și competitivitatea sistemului financiar, precum și prevenirea neregulilor care ar putea pune în pericol siguranța și soliditatea sistemului bancar.

Mai multe autorități supreme de supraveghere financiară au obiective suplimentare, de multe ori secundare. Respectând în același timp obiectivul principal de a promova siguranța și soliditatea băncilor, aceste obiective secundare includ menținerea încrederii publice, promovarea unui sistem financiar competitiv, cu reputație favorabilă și asigurarea unui sistem financiar solid și stabil, care să contribuie la o economie sănătoasă și de succes. Unele autorități de supraveghere includ, de asemenea, în setul lor de obiective generale și protecția deponenților și a clienților.

În același timp, se impune concluzia că nu există practică care să poată fi considerată ca fiind cea mai bună în materie de supraveghere financiară. Obiectivele strategice sunt, în general, la nivel înalt și nu dau neapărat o perspectivă asupra procesului real de supraveghere. Acest lucru indică faptul că este de responsabilitatea supraveghetorului să clarifice în continuare strategia și să transpună obiectivele generale în acțiuni de supraveghere.

În pofida diferențelor de implementare, este deosebit de important ca autoritățile de supraveghere să ofere claritate cu privire la obiectivele lor.

Organele de supraveghere își monitorizează activitățile pentru a evalua dacă și în ce măsură acțiunile lor contribuie la atingerea obiectivelor lor. Atunci când este evaluată eficiența, pot apărea diferite provocări metodologice. De aceea trebuie considerate următoarele elemente: a) cauzalitatea, b) orizontul de timp, c) consecințele nedorite, d) confidențialitatea.

Nu există un singur instrument sau set de instrumente pentru măsurarea eficacității supravegherii. Una dintre practicile solide care derivă din analiza experiențelor internaționale în domeniul supravegherii financiare este utilizarea unui portofoliu larg de indicatori pentru a evalua eficacitatea supravegherii prudențiale. O gamă largă de indicatori cantitativi și calitativi, mai degrabă decât orice indicator unic de performanță, permite autorităților de supraveghere să-și evalueze și să includă diferite perspective în evaluare.

Autoritățile de supraveghere utilizează o varietate largă de indicatori pentru a evalua impactul acțiunilor lor de supraveghere, care pot fi clasificați în diferite categorii ale procesului de supraveghere. Acești indicatori se bazează pe: resursele de supraveghere (intrări), activitățile de supraveghere, produsele / realizările aferente activităților de supraveghere, rezultatele, bazate pe obiectivele finale ale supravegherii.

Bibliografie:

1. BLACK, J. The rise (and fall?) of principles-based regulation. În: Alexander, K., Moloney, N. (ed.). *Law reform and financial markets*, Edward Elgar Publishing, 2011.
2. *Effective supervision and enforcement by AML/ CFT Supervisors of the Financial Sector and Law Enforcement: Guidance for a Risk-Based Approach*. FATF, Paris, 2015.